

Arrest

nr. 33 367 van 29 oktober 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 september 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 september 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 11 februari 2007.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DUPONT loco advocaat M.-C. WARLOP en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Vluchtrelaas

U verklaarde de Irakese nationaliteit te bezitten, yezidi Koerd te zijn, afkomstig uit Ain Sifne (Sheikhan). Tot uw 15-16de zou u naar school gegaan zijn en dan wegens het begin van de oorlog uw studies hebben stopgezet. In Ain Sifne zou u hebben samengewoond met uw ouders, broers en zussen tot in juni 2003. Toen zouden jullie naar Mosul zijn verhuisd vanwege uw vaders' werk. Hij zou toen meerbepaald beginnen te werken zijn als tolk voor de Amerikaanse soldaten, nadat hij gedurende enkele jaren Engels had gestudeerd aan de universiteit van Mosul in avondschool. Voordien zou hij nooit gewerkt hebben, maar de gronden die jullie hadden werden verhuurd en uw moeder zou als kleermaker hebben gewerkt. Zelf zou u op verzoek van uw vader, op 15 juni 2005 uw naam hebben

opgegeven bij het Iraakse leger. U zou besloten hebben daar te gaan werken, gezien u toch geen werk had, uw vader al als tolk tussen de militairen werkzaam was en u er goed betaald werd. Gedurende een maand zou u een opleiding hebben gekregen waarbij u geleerd werd te marcheren, wapens te gebruiken en voertuigen te omsingelen. U zou vervolgens de graad van 'Naib Dabet' hebben behaald, hetgeen iets hoger is dan een gewone soldaat en u zou verantwoordelijk geweest zijn voor de bevoorrading (voedsel en dergelijke) van de militairen. U beweerde gestationeerd te zijn geweest in de kazerne van Gezlan, dichtbij Mosul, waar toen 5 Fawj werden ondergebracht van elk ongeveer 150 personen. Ook zouden er Amerikaanse soldaten zijn gelegerd.

U, noch uw vader, zou ooit problemen hebben gekend tot 25 september 2005. Die dag, 's avonds zou een aantal mensen bij u aan huis zijn gekomen. Nadat ze geklopt hadden, zou uw vader u bevolen hebben jullie identiteitsbewijzen en salaris boven te gaan verstoppen. Vervolgens zou uw moeder de deur hebben geopend en ze zouden naar u en uw vader hebben gevraagd. Terwijl u boven was zou uw vader ook naar de deur gestapt zijn en plots zijn neergeschoten. Uw moeder zou geschreeuwd hebben en gezegd hebben dat u zich moest redden. Vervolgens zou u dan via het dak van de burens gevlucht zijn. U zou dan met een taxi naar uw tante in Shreka, Noord-Irak gegaan zijn, waar u nog één nacht verbleef alvorens het land te verlaten. Op 27 september 2005 zou u uw land verlaten hebben en via Turkije naar België zijn gekomen waar u op 17 oktober 2005 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Niettegenstaande de Dienst Vreemdelingenzaken uw asielaanvraag ontvankelijk verklaarde dien ik in deze fase van de procedure te besluiten dat het statuut van vluchteling u niet kan worden toegekend. Zo maakte u uw relaas en beweerde vrees voor vervolging onvoldoende aannemelijk. Bovendien bevatten uw verklaringen meerdere incoherenties en tegenstrijdigheden waardoor de geloofwaardigheid van uw vluchtverhaal ernstig wordt aangetast.

In de eerste plaats rijzen er ernstige vragen bij uw voorgehouden profiel en dat van uw vader. U hebt weliswaar gezegd dat hij als tolk voor de Amerikanen werkte en u als militair bij het nieuwe Iraakse leger was aangesloten.

Met betrekking tot uw beroep als militair dient te worden gewezen op enkele van uw verklaringen die de waarachtigheid ervan in twijfel trekken. Vooreerst is de graad die u beweert te hebben gehad 'Naib Dabet', onbestaande in de rangorde van het Iraakse leger. Daarnaast zijn de door u opgegeven rangorde en bijhorende insignes van de opeenvolgende graden van boven u geplaatste militairen niet correct (verslag TG, p.6). Ook het feit dat volgens u een Kalashnikov 4 'buizen' heeft waarlangs de kogels worden afgeschoten en dat het magazijn dat dertig kogels bevat rond van vorm zou zijn (verslag TG, p.6) stemt helemaal niet overeen met de werkelijkheid. Het is zeer vreemd dat iemand die werkelijk geleerd zou hebben dat wapen te gebruiken, niet precies weet hoe het eruit ziet. Daarnaast hebt u zich tegengesproken over de duur van uw opleiding. Tijdens uw gehoor op de DVZ hebt u verklaard slechts 15 dagen militaire opleiding te hebben gekregen (verslag DVZ, p.13) terwijl u later beweerde dat het een volledige maand was (verslag TG, p.8). De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt aldus ernstig aangetast, daar dit element mee de kern van uw asielsrelaas uitmaakt.

Ter ondersteuning van uw verklaringen in verband met jullie profiel, legde u verder twee stukken voor die echter van betwifelbaar allooi zijn. Uw zogenaamde badge van het leger draagt geen enkel officieel embleem, stempel of handtekening noch verwijst die naar één of andere officiële instantie of de eenheid waartoe u zou behoren. Het is ook opmerkelijk dat deze badge volledig in het Engels is opgesteld en nergens iets in het Arabisch is geschreven, nochtans een officiële taal in Irak. De kaart die u voorlegde als zijnde het werkpasje van uw vader kan evenmin voldoende bewijs leveren. Het kaartje op zich blijkt een kleurenkopie te zijn en was slechts geldig tot 31 december 2004. Dat uw vader dit dan nog in september 2005 gebruikt zou hebben als identiteitsbewijs lijkt allerminst geloofwaardig. Daarenboven bracht u geen enkele identiteitsbewijs aan, noch van uzelf, noch van uw vader, waardoor u aan de ene kant uw identiteit en afkomst niet aannemelijk maakte, maar tevens er niet in slaagde te bewijzen dat (Z.H.J.) uw vader is en dat hij als tolk werkte voor de Amerikanen. Er werd u in dat verband bovendien meermaals gevraagd bijkomende stukken die u in Irak zou hebben voor te leggen om uw beweringen te ondersteunen, doch u hebt nagelaten dat te doen. Zo had u behalve identiteitspapieren, het diploma van uw vader kunnen voorleggen of foto's van u als soldaat. Deze vaststellingen bevestigen het bedrieglijke karakter van uw aanvraag.

Voorts ontbreekt het ook uw verdere relaas en de feiten die aan de oorzaak van uw vlucht liggen aan geloofwaardigheid. Zo is het uitermate vreemd te noemen dat uw vader die wel degelijk op de hoogte bleek te zijn van de eventuele gevaren van jullie werk, zich zomaar zonder meer zou aanbieden aan onbekende personen die 's avonds laat naar zijn huis komen. Hij zou u wel gevraagd hebben u te

verbergen en de pasjes te verstoppert, maar zelf geen voorzorgsmaatregelen hebben getroffen en gewoon, ongewapend naar de deur zijn gegaan, hetgeen in de gegeven context nogal ongeloofwaardig overkomt. Daarnaast beweerde u echter niets te weten van verdere incidenten die plaatsvonden na die avond. U verklaarde gevlucht te zijn na dat voorval en gezien u niet in Irak bent en uw familie geen telefoon zou hebben zou u niet op de hoogte zijn van eventuele verdere voorvallen. Het is onbegrijpelijk dat u die uw vader zwaargewond en de rest van uw familie achterlaat niet zou proberen op welke manier dan ook, informatie over de huidige situatie van uw familie vast te krijgen. In dat verband zei u enerzijds niet te weten of er na dat incident nog dingen gebeurd zijn of andere aanslagen op uw familie (verslag TG, p.10). Als excuus voor uw onwetendheid haalde u het feit aan dat u niet in Irak bent en dat u hen niet kan bereiken. Wanneer u gevraagd werd wat u geprobeerd hebt antwoordde u niet te weten wat u zou kunnen doen. Anderzijds stelde u toch wel iets te weten via een contact dat u zou hebben met een collega van uw vader, die u 3-4 keren via de telefoon zou hebben gesproken. Hij zou u enkel hebben gezegd dat uw vader verlamd is en niet meer kan horen, noch spreken. Daarenboven is er – sinds uw aankomst hier in België - minstens één van u uw neven die hier asiel aanvroegen, namelijk (A.), al heen en weer naar Irak gegaan. Dat u dan via hem geen enkel bewijsstuk van uw beweerde profiel en problemen laat overkomen, noch enig nieuws zou kunnen verkrijgen van de situatie waarin uw familie zich nu bevindt, is allermist geloofwaardig (verslag TG, p. 5).

Gezien er onvoldoende geloof kan worden gehecht aan de problemen van vervolging die u beweerde te hebben, zijn er ook geen aanwijzingen dat u om die redenen niet bij uw tante in Noord-Irak zou kunnen verblijven, ten einde te ontsnappen aan de situatie van algemene onveiligheid in uw streek van herkomst.

Naast het werkpasje van u en uw vader legde u geen andere stukken voor. Hun inhoud en bijdrage aan uw aanvraag werden hoger al toegelicht.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Binnenlandse zaken op rekening houdend met de algemene situatie van onveiligheid en instabiliteit in Irak ik het geenszins aangewezen vind om afgewezen Iraakse asielzoekers gedwongen terug te leiden naar Irak. Ik vestig tevens de aandacht van de Minister op het advies van het UNHCR dat Staten oproept geen gedwongen terugleidingen naar Irak uit te voeren en de Staten ook aanbeveelt aan afgewezen Iraakse asielzoekers enige vorm van tijdelijke of subsidiaire bescherming te bieden.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert aan dat “uit de bestreden beslissing blijkt dat het administratieve dossier dat door de commissaris-generaal wordt meegedeeld, geen enkel concreet element bevat wie het mogelijk maakt omdat er geen enkele vervolgingsvrees in het hoofd van Mijnheer (Z.H.) te besluiten zou zijn en dat de feiten die door deze aan de hand van zijn asielverzoek worden aangevoerd, geloofwaardigheid gebrek hebben en zich niet in artikel 1, door A, 2 van het Conventie van Genève van 28 juli 1951 zouden verbinden”. Hij doet tevens gelden dat “deze feiten vormen vanaf tijdens een vervolging aan de richting van de overeenkomst van Geneve des te meer daar de verzoeker geen enkele bescherming van de autoriteiten kan eisen” en stelt dat het belangrijk is zijn verklaringen in geopolitiek verband met het land te zien. Hij wijst erop dat er een klimaat van totale onzekerheid heerst in heel Irak, met inbegrip van het Noorden.

Verzoeker betoogt dat de tegenpartij de verplichting heeft tot een volledig en uitvoerig onderzoek over te gaan en dat “hiertoe, het algemene principe van goed bestuur bestelt om zich door het geheel van de elementen in overweging te nemen die door de verzoeker worden aangevoerd en daar uit te spreken om tegen de verzoeker de ongunstigste elementen alleen niet tegen te houden”. Hij stelt dat hij “stand in een uitvoerig heeft gedaan, uitvoerig en constant verhaal op de wezenlijke punten van de voorgekomen gebeurtenissen dat zijn vraag zich goed aan de redenen verbindt die door artikel 1 van de Conventie van Geneve door de betreffende vervolgingen worden bepaald, die zeer reëel, ernstig zijn en dat vertrekkend het risico ernstig is”. De gebeurtenissen zoals beleefd door verzoeker laten een toekomstige vrees voorspellen en objectiveren.

2.1.2. Verzoeker betoogt weliswaar dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) de verplichting heeft om een volledig en uitvoerig onderzoek uit te voeren, alsmede wat volgens hem het algemene principe van goed bestuur behelst, doch hij geeft geenszins aan op welke wijze de bestreden beslissing de door hem aangehaalde principes zou hebben geschonden, zodat zijn betoogt hieromtrent in casu niet dienstig is.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197).

Verzoeker verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat hij zijn identiteitskaart en nationaliteitsbewijs achterliet in Irak (administratief dossier, stuk 9, nr.20) en gaf ook in de vragenlijst aan dat hij over een identiteitskaart beschikte in Irak (administratief dossier, stuk 6, p.11). Verzoeker verklaarde bij het CGVS dat hij in telefonisch contact stond met een collega van zijn vader. Uit zijn verklaringen blijkt tevens dat zijn neef in Irak is geweest (administratief dossier, stuk 3, p.4-5). Dat hij desalniettemin, ondanks dat hij reeds bijna vier jaar in België verblijft, tot op heden nalaat om zijn identiteitsdocumenten bij te brengen, vormt een negatieve indicatie voor zijn geloofwaardigheid.

Verzoeker brengt ter staving van zijn relaas twee documenten bij, meerbepaald zijn militaire kaart en de syndicale kaart van zijn vader. De bestreden beslissing motiveert omtrent verzoekers militaire kaart met recht dat deze geen officieel embleem draagt, geen stempel of handtekening bevat en niet verwijst naar één of andere officiële instantie of de eenheid waartoe verzoeker zou behoren. Derhalve kan aan deze kaart bezwaarlijk enige bewijswaarde worden toegekend. Tevens merkt de bestreden motivering met reden op dat het opmerkelijk is dat verzoekers kaart volledig in het Engels is opgesteld en er nergens iets in het Arabisch op is geschreven, terwijl dit nochtans een officiële taal is in Irak. Wat betreft de syndicale kaart van zijn vader, motiveert de bestreden beslissing op goede grond dat deze slechts geldig was tot 31 december 2004, zodat het niet aannemelijk is dat verzoekers vader deze kaart tot in september 2005 zou hebben gebruikt als identificatiebewijs. Bovendien slaagt verzoeker er niet in aan te tonen dat de persoon, vermeld op de syndicale kaart, wel degelijk zijn vader is aangezien hij geen bewijs van zijn eigen identiteit, noch enig bewijs van de identiteit van zijn vader heeft bijgebracht.

Naast de twee voormelde documenten brengt verzoeker geen begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden asielmotieven. Hij geeft hiervoor geen aannemelijke verklaring. Reeds hoger bleek immers dat hij de mogelijkheid had om documenten te laten overkomen vanuit Irak, ofwel via het telefonische contact met de collega van zijn vader, ofwel via verzoekers neef, die naar Irak reisde. Bij de DVZ werden aan verzoeker bewijzen gevraagd van het feit dat zijn vader Engels studeerde. Tevens verklaarde verzoeker dat hij over foto's beschikte, genomen tijdens zijn militaire dienst met zijn collega's (administratief dossier, stuk 9, nr.41). Bij het CGVS werd aan verzoeker nogmaals gevraagd of hij over een bewijs beschikte dat zijn vader de door verzoeker aangegeven studies had gedaan, waarop verzoeker aangaf dat hij over het diploma van zijn vader beschikte in Irak. Verzoeker gaf geen afdoende verklaring voor het feit dat hij dit niet kon voorleggen, doch gaf in tegendeel aan hiertoe niet eens een poging te hebben ondernomen, ondanks dat hem dit reeds werd gevraagd tijdens het vorige interview (administratief dossier, stuk 3, p.5). Aangezien verzoeker tot op heden, en dit terwijl het gehoor bij het CGVS reeds dateert van maart 2006, nalaat de nodige documenten bij te brengen om zijn relaas te staven, slaagt hij er niet in tegemoet te komen aan de bewijslast die op zijn schouders rust. Het is immers aan de kandidaat-vluchteling om in de mate van het mogelijke elementen aan te brengen ter staving van zijn relaas, hiertoe minstens de nodige pogingen te ondernemen en, bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring te geven.

Verzoeker legde tegenstrijdige verklaringen af omtrent de opleiding die hij zou hebben gevolgd teneinde toe te treden tot het leger. Bij de DVZ verklaarde hij dat hij gedurende vijftien dagen een militaire opleiding genoot (administratief dossier, stuk 9, nr.41), terwijl hij bij het CGVS verklaarde dat hij

gedurende een volledige maand militaire training kreeg alvorens hij als soldaat begon te werken (administratief dossier, stuk 3, p.8).

Verzoeker legde tevens tegenstrijdige verklaringen af ter verklaring van het feit dat hij een hogere graad had dan soldaat, daar waar hij bij de DVZ slechts verklaarde over een diploma lager onderwijs te beschikken (administratief dossier, stuk 9, nr.37), terwijl hij bij het CGVS aangaf dat hij een diploma had van de middelbare school en beweerde dat hij dit tijdens zijn eerdere interview ook had gezegd (administratief dossier, stuk 3, p.6).

De vaststellingen dat (i) verzoeker beweerde de graad 'Naib Dabet' te hebben, terwijl deze onbestaande is in de rangorde van het Iraakse leger (ii) de door hem opgegeven rangorde en bijhorende insignes van de opeenvolgende graden van boven hem geplaatste militairen niet correct zijn (iii) zijn beschrijving van een Kalashnikov in het geheel niet overeen stemt met de werkelijkheid, hetgeen des te meer klemt daar hij geleerd zou hebben dit wapen te gebruiken, worden door verzoeker geenszins betwist of in concreto weerlegd. Derhalve worden zij geacht vaststaand te zijn.

Dit alles klemt des te meer daar verzoekers houding niet getuigt van een ernstige vrees voor vervolging. Ingevolge de reeds hoger vermelde contacten die hij had met Irak, kon immers redelijkerwijze van hem worden verwacht dat hij zich zou bevragen omtrent zijn situatie en de situatie van zijn familie. Desalniettemin gaf hij bij het CGVS aan dat hij niet weet of er iemand van zijn familie problemen heeft. (ibid., p.4). Hij bleek evenmin te weten of er na het incident nog aanvallen op zijn familie zijn geweest (ibid., p.10). Dat verzoeker heeft nagelaten zich hieromtrent te bevragen getuigt van een gebrek aan interesse in hoofd van verzoeker voor zijn voorgehouden problemen en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden problemen.

De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en wordt niet dienstig weerlegd zodat zij door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, toont verzoeker niet aan dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

2.2.1. Verzoeker verwijst naar artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij voert aan dat het vaststaat dat in Irak momenteel een gewapend conflict gaande is, waarvan de burgers het grootste slachtoffer zijn, ter staving waarvan hij verwijst naar het 'Rapport van het CICR van september 2006'. Ook het willekeurige geweld staat duidelijk vast. Het willekeurig geweld is ook aanwezig in Koerdistan, ter staving waarvan verzoeker verwijst naar 'BCHV, 21 november 2006'. Hij citeert tevens de *Guidelines on the Treatment of Iraqi asylum seekers and refugees in Europe* van de ECRE van maart 2006 en stelt dat op alle Europese staten een plicht van internationale bescherming rust voor alle Iraakse vluchtelingen, alsmede dat de situatie in Irak overal onveilig is en het UNHCR stelt dat er geen intern vluchtalternatief is in Irak, ook niet in Noord-Irak. Verzoeker betoogt dat hij minstens een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, c van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Uit het loutere feit dat Al-Koush, alwaar verzoekers tante woont en dat gelegen is in Noord-Irak (administratief dossier, stuk 3, p.10) en waar verzoeker één nacht verbleef voor zijn vertrek, kan geenszins worden afgeleid dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij daar blijft overeenkomstig artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Factoren die onder meer in rekening dienen te worden gebracht teneinde te bepalen of dit redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht zijn de familiale situatie en banden van verzoeker (UNHCR, *Guidelines on International Protection: "Internal Flight or Relocation Alternative" within the Context of Article 1A (2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 23 juli 2003, nr.25).

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker verbleven heeft in het district Shekhan tot 2003 en nadien tot oktober 2005 in Mosul. Beide plaatsen zijn gelegen in de provincie Ninawa in Centraal-Irak. Hij heeft aldus gedurende zijn hele leven in deze provincie heeft gewoond en zijn familiale banden aldaar zijn gevestigd (administratief dossier, stuk 6, p.1-6). Verzoeker herhaalt dit ter zitting.

Verzoekers afkomst wordt door verweerder niet betwist. In acht genomen dat nergens uit het dossier kan worden afgeleid dat verzoeker over voldoende familiale of andere banden beschikt in Noord-Irak - behoudens één tante - dient het verzoek om subsidiaire bescherming in casu te worden beoordeeld in het licht van de situatie in de provincie Ninawa in Centraal-Irak.

Uit de door verzoeker geciteerde algemene publieke informatie blijkt dat in de provincie waarvan hij afkomstig is een conflict woedt. Verweerder erkent in de nota dat de situatie in Centraal-Irak precair is en ook uit de informatie die bij de nota werd gevoegd blijkt dat in verzoekers provincie een conflict aan de gang is en sektarisch geweld heerst. Ter zitting bevestigt verweerder dat de situatie in verzoekers

regio van herkomst tot op heden beantwoordt aan de situatie zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Derhalve dient aan verzoeker, daar er geen geloof kan worden gehecht aan zijn bewering dat hij militair was en met inachtneming van de overige elementen van het dossier, de subsidiaire beschermingsstatus te worden verleend overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS